

Obmorsko otroško zdravilišče
v Krvavici ob jadranski obali

je projektiral
arhitekt Rikard Marasović.

Gradnja je bila končana
leta 1964 v Jugoslaviji.

Zdravilišče je bilo namenjeno
otrokom z boleznimi dihal,

eden od staršev pa je bil zaposlen
v Jugoslovanski ljudski armadi.

Zdravilišče se je uporabljalo
v te namene vse do leta 1980.

Ko je leta 1991 izbruhnila vojna,
so se vanj naselili begunci.

Ker je bila stavba last JLA,

je vprašanje lastništva
nad nepremičninami

po vojni ostalo nerešeno.
Dokumenti so zakopani v arhivih,

objekt pa je bil več let
zapuščen, opustošen

in širši javnosti nepoznan.

Draga Anka,

že nekaj dni je, odkar počivam,
zato sem se ti hotela oglasiti.

Klicala sem te po telefonu,
a te ni bilo doma.

Zelo mi je žal.

Tebi in tvoji družini pošiljam
lepe pozdrav iz tega zdravilišča.

Pozdravi tudi svojo Nušo.

Jaz sem z otrokoma in mamo

tu na dopustu do 23. novembra.

Za enkrat smo v redu,
ampak vreme se spreminja.

Plaže so lepe jeseni.

Prazne so in dajejo videz,
kot da so na koncu sveta.

Annie cveti,

nekajkrat se je tudi kopala.

Na obali berem.

Pogosto se mi zazdi,
da slišim staro melodijo.

Mama pravi, da je včasih
pogosto hodila sem. Pred vojno.

Katero vojno, jo vprašam.
Odgovori: Kako katero vojno?

Kot otrok.

Bitka z njeno demenco
je izčrpavajoča.

Sprehajamo se po
ruševinah nekega drugega časa.

Kot lobanje zrejo v nas.

Preživele betonske konstrukcije.

Spomnila sem se slik iz 17. stoletja.
Pejsaži z ruševinami.

Nenavaden poskus posredovanja
med zgodovino in naravo.

Nostalgija po prestolnici.

Na plaži je drugače.

Zgodovine ni več.

Annie mi je prebrala

iz starega kataloga:

Ob vasi Krvavica, le nekaj
kilometrov severno od Makarske,

je najlepše in najbolj priljubljeno
vojaško počivališče Krvavica.

Zdravilišče se nahaja sredi
visokega in starega borovega gozda,

ki se razteza vse do plaže.

Plaža pa je ena najlepših
na celotnem Jadranu.

Še posebej je primerna
za neplavalce in majhne otroke.

Bivanje v Krvavici
ostane v večnem spominu ljubiteljev

romantičnih pokrajin
in neokrnjene okoliške narave.

Hodimo v krogu.

Za jutri napovedujejo burjo.

Objemčke ti pošilja
tvoja sestra.

Draga Anka,

že nekaj dni je, odkar počivam,
zato sem se ti hotela oglasiti.

Klicala sem te po telefonu.

Zelo mi je žal.

Pošiljam pozdrave
tebi in tvoji družini.

V zdravilišču sem z otrokoma
in mamo. Za zdaj smo v redu.

Za zdaj smo v redu.

Pogosto se mi zazdi,

da slišim staro melodijo.

Pogosto se mi zazdi ...

Mama mi je rekla,
da je nekoč hodila sem.

Hodila sem ...
Pred vojno.

Kot otrok.
Pred vojno. Katero vojno?

Kako katero vojno?

Bitka z njeno demenco
je izčrpavajoča.

Izčrpavajoča.

Hodimo po ruševinah ...

Lobanje zrejo v nas.

Preživele konstrukcije.

Plaža je drugačna.

Brez zgodovine.

Annie mi prebere:

Poleg vasi Krv ...

je vojaško počivališče.

Najlepše na celotnem Jadranu.

Hodimo v krogu.
Napovedujejo burjo.

Draga Anka.

Veliko pozdravov tebi ...

Sem ... jeseni.

Na koncu sveta.

Slišim staro melodijo.

Kot otrok.

Pred vojno.

Hodimo po ruševinah.

Zgodovino in naravo.

Ni več.

Visok in star borov gozd.

Za neplavalce in majhne otroke.

Večni spomin

okolice.

Napovedujejo burjo.

ZAPIS POKRAJINE BREZ PREDZGODOVINE

Režija

Svobodne vezi
v okviru projekta Motel Trogir

rezidenčnega programa (Hrvaška)

Prevod: Elida H. Fürst